

rende. Belgien var afgjort imod kravet om, at de administrative myndigheder skulle forelægge rådet planer om den politiske udvikling af befolkningen i formynderkabsområderne. Belgien fandt endvidere, at de påtænkte regler stred mod pagten og formynderkabsaftalerne. Australien og New Zealand støttede det britiske standpunkt ud fra deres egne erfaringer.

Disse udtalelser blev imødegået af en række lande, der fremhævede det berettigede i de fremsatte forslag, bl. a. Sovjetunionen, Polen, Cuba og Mexico. Til sidst blev der nedsat et særligt underudvalg på 12 medlemmer, der udarbejdede en fælles resolutionstekst, som den 10. november 1949 blev vedtaget af udvalget med 38 stemmer mod 9.

Resolutionen vedtoges af forsamlingen

den 15. november 1949 med 44 stemmer mod 9. Danmark stemte ved begge lejligheder for forslaget.

Ved resolutionen opfordres formynderkabsrådet til at fuldføre sine undersøgelser af spørgsmålet under særlig hensyntagen til ønskeligheden af, at formynderstaterne underretter rådet, inden nye administrative sammenslutninger dannes eller bestående ændres, ønskeligheden af, at formynderstaterne — hvis en sådan sammenslutning skulle hindre klar oplysning om et formynderkabsområde — indvilger i at give rådet det fornødne indblik i den fælles administration, ønskeligheden af adskilt juridisk organisation og lovgivende forsamling for hvert område og ønskeligheden af at høre den indfødte befolkning inden dannelsen af administrative told- og finansunioner.

XII. Budget- og administrationsspørgsmål.

I. Budgetterne for 1949 og 1950 samt driftskapitalfonden.

Ved resolution 252 af 11. december 1948*) havde plenarforsamlingen bevilget et beløb på \$ 43.487.128 til afholdelse af De Forenede Nationers udgifter i 1949. Samtidig var der anslået indtægter til et samlet beløb af \$ 4.794.210, således at det beløb, der skulle pålignes medlemsstaterne, ville andrage \$ 38.692.918. Det viste sig imidlertid, at udgifterne, uanset afholdelsen af visse uforudsete udgifter, kun blev ialt \$ 43.204.080, medens indtægterne var steget til \$ 4.903.100, således at der for 1949 ialt blev et overskud på \$ 391.938, som kunne overføres til 1950 og fradrages i medlemsbidragene.

Det af generalsekretæren fremsatte budgetforslag for 1950 regnede med udgifter på ialt \$ 44.314.398 og diverse indtægter på ialt \$ 5.016.525, således at budgettet skulle balancere med \$ 39.297.873. Det rådgivende udvalg for administrations- og

budgetspørgsmål foreslog i sin beretning om budgettet at nedskære udgifterne til \$ 42.561.613. Udvalget anslog endvidere indtægterne til \$ 4.946.490.

Medens generalsekretæren i tidligere år i hovedsagen havde erklæret at kunne tiltræde de af det rådgivende udvalg foreslåede nedskæringer af budgetforslaget, var dette denne gang ikke tilfældet for en række større posters vedkommende, nemlig bevillingerne til de økonomiske og sociale afdelinger, informationsafdelingen, bistand til konferencer m. m. og kontoret i Genève. Generalsekretæren krævede her ialt \$ 885.550 af nedskæringen genoptaget på budgettet. Denne uoverensstemmelse stillede 5. udvalg i en vanskelig situation ved bedømmelsen af disse poster og gav anledning til ret langvarige og skarpe drøftelser og resulterede i en række kompromisser, der stort set må siges at have favoriseret generalsekretærens henstillinger om større bevillinger, uanset den besparelsesånd, der tydeligt

*) Se beretn. 3. saml. I. del, s. 65—67.